

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De His, Qvæ Fivnt A Majori parte capituli. Titvlvs XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Innocentius III. *a* Archiepiscopo Senon. & eius suffraganeis.

ET si membra corporis h: & infra. Provincie Senon. capitula cathedralium ecclesiarum ad nos querimoniam transferunt, quod Archiepiscopus Senon. & eius suffraganeis, procuratores eorum nuper ad provinciale concilium convocatos ad tractatum eorum admittere noluerunt: & infra. Visum fuit nobis & fratribus nostris ut capitula ipsa ad huiusmodi concilia debeant invitari, & eorum nuncios ad tractatum admitti, maxime super illis, quae ipsa capitula contingere dignoscuntur.

DE HIS, QUAE FIVNT A MAIORI PARTE CAPITULI.

TITVLVS XI.

CAP. I.

In omnibus capitulis ecclesiasticis praevalere regulariter, quod fit a maiori parte, nisi minor pars rationaliter contradicat, h. d.

Ex Concilio Lateran. c.

Ubi in cunctis ecclesiis, quod pluribus & sanioribus fratribus visum fuerit, incunctanter debet observari: grave nimis est, & reprehensione dignissimum, quod per quasdam ecclesias pauci quoadque non tam de ratione, quam de propria voluntate ad ordinationem ecclesiasticam procedere non permittunt.

Quocirca praesenti decreto statuimus, ut nisi a paucioribus & inferioribus aliquid rationabiliter obiectum fuerit & ostensum, appell. re. praevalere semper & suum consequatur effectum, quod a maiori & saniori parte capituli fuerit constitutum. Nec constitutionem f. nostram impediatur, si forte aliquis ad conservandam ecclesiam suam consuetudinem se iuramento dicit adstrictum: nec enim iuramenta, sed potius peccunia sunt dicenda, quae contra utilitatem ecclesiae & sanctorum Patrum veniunt instituta. Si quis autem & huiusmodi consuetudines, quae nec ratione h. iuvantur, nec sacris congruunt institutis, iure praesumpserit, donec dignam egerit penitentiam, a perceptione sit Domini corporis alienus.

CAP. II.

Canonici non interdicit ecclesiam, sed hoc facere debet Episcopus cum capitulo.

Celestin. III. R. Claremonten. Episcopo.

Quasi videret: [1 & infra.] Super i eo, quod ecclesiam quam quidam ex canonicis etiam minimis, quia per se ecclesiae debet non reddunt, vel clericus aliquis aut parochianus deliquit in sine tuo & aliorum canonicorum adfensu interdicit non supponunt: [2 & infra.] Fratrem tuum taliter respond. quod interdicitum in aliqua ecclesia per aliquem vel per aliquos de canonicis tuis sine tuo & aliorum fratrum adfensu positum, observetur: [3 & infra.] Sed si quis in his deliquerit, ecclesiastica coercitioni subiacet: cum peccata suos auctores tenere debeant, nec pena sit ulterius protrahenda, quam delictum fuerit in excedente reperitur.

- [1] Anobis tua diligentia prohibita, quod observari debet.
- [2] Per quod istius ecclesiae servitium deperit, & inde in populo scandalum non modicum generatur. Super quo.
- [3] Nisi talis excessus extiterit & tam gravis per quem merito ecclesia sibi debet, nec sustineat praetextu occasione huiusmodi.

a alit. Honor. III. habetur in omnibus antiquis. b De provincialibus. Coel. Vid. Concil. Trid. sess. 4. c. 2. & sess. 21. de reform. cap. 2. c. Concil. Lat. sub Alex. III. c. 16. & cap. 1. ed. tit. in 2. compil. d. Dicitur ad idem in aliquo antiquo. e. vel. f. vestram. g. enim. h. alit. non. i. alit. Clemens III. k. Claremonten. l. Cap. 2. ed. tit. in 2. compil. m. al. delinquit. n. Supponit. o. Auctores.

ut interdicitum ab alio observetur, nisi non & auctorem suum tuorum consensus accesserit.]

CAP. III.

Commonis ordinatio ecclesiae per contradietum & opinionem eius, cuius non interest, impedi non debet. h. d. quodammodo Innocentius III. Augustinus presbiter.

EX ore a sedentis: [1 & infra.] Accusatum ad praed. no. T. ac B. Augustin. Canonice propositione, quae inter vos super praepositura August. ecclesiae vertebatur: ex parte ipsius f. fuit propositum, quod ter esset in C. praed. no. Decano & capitulo August. literis obtinuit destinari, ut intra spacium mensium eundem eligerent & adlucem in praepositura huiusmodi. in signum intellexere anulo auctore dedit, quibusdam mandati Apostolice executionis ostentatis. Capitulum memoratum cum assensu, quod quondam eorum praepositus in Episcopatum Romanus & confirmatus fuisset: licet dicta litterae non fuissent, in contemptum tamen eorum assensum praeposito, intra quem infideliter loqueretur, non solum respondere, h. tunc Augustin. Decano praeposito elegerunt: [2 & infra.] Cuiusmodi legitime constituit, quod praedictus B. de praepositura huiusmodi aliquatenus investitus, eum mandatum fuerit, a quo investiretur: de qua etiam si investitus fuisset, auctoritate Apostolica confirmatus, praeterea B. praepositura silentium imponeret.

[1] In throno procedebat gladius in manu, huiusmodi hominis qui secat utroque, videtur utique quod summi B. regis qui licet in manu suam non Salomonis dicitur quatenus gladium istum non produxit excom. non solum in auditore vestro legitime tentatus, sed etiam ipsa dicitur. Ad hoc verè emergentium prodicium, quibusdam & aliis causis ad fidem Apostolicam referuntur, ut cum canonice fuerit assertione partium passiva, procedat de ipsa sententia deducens in certitudinem dubia, & sic in quibusdam locorum, ut litigantium dissensionem super, huiusmodi quaeratur auctorem. Inde sequitur huiusmodi.

[2] Cuius ergo dictus Cardin. hoc & alia quaeque huiusmodi inde proposita, nobis ac fratribus nostris scilicet legibus testationibus & allegationibus, & rationibus utriusque partis dicitur & cognita.

CAP. IV.

Tralatus cum maiori parte capituli canonice ad hunc modum re potest, quod ad necessariam reparationem saltem praepositi canonici conferre tenetur.

Idem.

EX parte tua f. nobis fuit, frater Archiepiscopus, amatum, quod ad restaurandam fidem in illa magens ecclesiae tractatum communiter habebat, & possulante ut quilibet canonicorum eorum pariter in quam suorum retinere portionem operari possent, necessario deputaret: [1 & infra.] Statim ad idem.

a Cap. un. ed. tit. in 3. compilat. b alit. propositum. c Canonici. d D. al. E. d. suspensus. e. in aliquo antiquo in contemptum canonum, assignato tenent praed. f. h. d. d. h. d. h. d. i. h. d. j. h. d. k. h. d. l. h. d. m. h. d. n. h. d. o. h. d. p. h. d. q. h. d. r. h. d. s. h. d. t. h. d. u. h. d. v. h. d. w. h. d. x. h. d. y. h. d. z.

404
405
restituam tuis, frater Archiepiscopo, & majoris & sanioris
partis capituli iuratus super hoc duxerit a resistendum,
obstantes sententia plurimum b.
[Quia vero super hoc diversa fuerant inter vos, filii cano-
nicos, & sacri voluntates, ne tam laudabile opus ex vestra dissi-
mulatione significetur.]

VT ECCLESIASTICA BENE-
ficia sine diminutione con-
ferantur.

TITVLVS XII.
CAP. I.

Nossum sufficit per summario. Vel summa si secundum Ab-
batem. Occulta collatio beneficii, licet si suspecta, bene valet, dum-
modo ad legitimum facta fuerit. h. d. Et est casus nos. non tamen
sine diminutione, nec omnes distincte hoc tenent, sed maior pars con-
suetudo hoc summario.

Innoc. III. Medietatem Archiepiscopi.

Notram e procedat de vultu Dei iudicium:
[107] Praeterea proponere, quod cum nullas
debet sine accusatione & damnari, nec aliquid
circa negotium illud sit actum in forma iudicii, deposi-
tiones vel non poterat tibi praedictum gene-
ratur. Quia vero haec allegatio personam nostram tan-
gere videtur, dignum duximus causam committere in-
quisitoribus & ordinem plenus explicare, ne quis quomodo-
libet libere perperam pro-
cessum, praesertim cum ratio assignanda debeat esse
publica potestatis. Cum enim iuris sit explorati, quod
aliter non probantur qui conveniunt, etiam si nihil pra-
dicti & dicit absolvi: videri poterat, quod nos tibi
qui conventibus a nobis, malitiose vel indifere omni
probationis super tribus praemissis articulis imposuimus:
videlicet ut offenderes, quod praedictam cancellariam
personam idoneo, modo canonico, & tempore competen-
ti dote. Porro cum donatio fuisset occulta, & ideo
susceptione non caret, & elapso jam anno nullus cancel-
larius omnino appareat: non immerito credebamus,
quod secundum Lateran. concilii f. statuta ad nos esset
ipsam sine culpa conferre: quoniam etiam locum De tre-
nemus interitus, non tamen de occultis potuimus g. di-
tunc. Quia ergo contra illud quod prima facie iuste
probatum pro nobis, praesertim cum responderis pri-
mario, quod cancellariam alicui non contuleras, facul-
tatem pro te probandi concessimus: non fuit grava-
men, sed gratia: nec ex malitia, sed ex benignitate pro-
cedit. Quod etiam de modo canonico fidem nobis fieri
mandavimus, tu causam praestitisti mandato, qui sepe
nobis per literas tuas intimasti, & tandem probasti per
litteras, quod tenent tibi proventibus officium concessi-
tu memoratam: ex quo non immerito in talem concessi-
onem famulus suspicatus. Et ideo nos, qui non tam ex
plenitudine potestatis, quam ex officii debito possumus
obsequium de subditorum excessibus ad correctionem in-
quisitorum venientem maxime causam & occasionem pra-
dicatam inquisitionem committimus faciendam. Omnibus
ergo diligenter auditis, te in tribus comperimus fuisse
culpabilem: circa contrarietatem responsi, quia non sa-
tis iuste, sed nec cuiquam debuit ex certa scientia con-
ferre respondere. Circa carnalitate animi, quia non ex s

adfectu carnali, sed discreto iudicio debuisti ecclesiasti-
cum officium & beneficium in persona magis idonea a
dispensare. Et circa inhonestatem facti, quia non li-
cuit ex passione vel conventionem quocunque sub modo
vel tenore praescripto concedere nudum officium, & b
tibi retinere proventus: cum in Lateranen. concil. c
prohibitum sit, ne quis conferendo ecclesiasticum bene-
ficium, partem proventuum suis usus retinere praesum-
at: & alibi cautum reperitur in canone, quod eccle-
siastica beneficia sine diminutione debent conferri. Va-
de credimus distinguendum, utrum qui dat spirituale
beneficium, proventus ipsius ante donationem percipiat.
Nam si proventus ante donationem non d. percipit ipse,
sed alius, & ex donatione consequatur e, ut ipse proventus
f. percipiat, non est dubium & circa
haec intercedere simoniacam pravitatem. Si vero ante
donationem percipit ipse proventus, credimus distin-
guendum, utrum ante donationem constituat, ut ipsi
proventus retineantur ad tempus pro causa iusta & ne-
cessaria: aut conveniat cum eo, qui accipit beneficium,
sive cum mediatore quocunque, ut officio illo concessio
retineat ipse sibi proventus. Primam enim membrum
credimus esse licitum. Secundum autem dicimus non
licere: ne viam aperiatur his, qui pravitatem suam fa-
tagunt palliare.

[1] Et oculi vestri videant aequitatem, quae regia via debemus
incedere, nec ad sinistram omnino nec ad dextram declinare, ita
magnum iudicantes ut parvum, quia non est apud Deum acceptio
personarum, &c. Quia post interdictionem nostram ei praesumptis tra-
dere bullam, cum in traditione saltem debuisset disserere donec no-
strum consuleret beneficium, dilecti filii n. I. Archidia. & Oleno
canonico Mediolanensi, dedimus in mandatum, ut si etiam post fidei-
dum mandatum, per quod totius cognitionem negotii ad nostrum
iudicium revocamus, ut id ipsum recognoscere attentatum, tra-
ditionem sigilli devertente irritam & inane, inhibentes h. ne quolibet
modo eo uti praesumeret, cum plus sit Roman. Pontif. ad se
aliquid negotium evocare, quam ad eum super aliquo negotio
provocare.]

DE REBUS ECCLESIAE ALIE-
mandis, vel non h.

TITVLVS XIII.
CAP. I.

Non potest prelati res alicuius ecclesie alteri dare, nec viciniam res
illius commutare sine ambarum consensu.

Ex Concilio Lugdun. i. quarto.

Non licet & Episcopo vel Abbati terram unius
ecclesie vertere ad aliam, quamvis ambe in e-
jus sint potestate: tamen si commutare volue-
rit terras earum, cum consensu ambarum i partium
faciat.

CAP. II.

Principes seculares res ecclesie donare non possunt: & qui ab
eis recipiunt, excommunicantur: perdunt annua, quae ab ecclesia
alio legitime obtinebant, hoc dicit, secundum unum intellectum,
qui satis placet.

Ex eodem m.

Quia res ecclesie petunt a Regibus, & horrendae cupi-
ditatis impulsu egentium substantiam rapiunt, ita

a Cap. constitutum, supra de appell. b eius tunc. c Latera-
nen. sub Alexandr. III. cap. 7. h. prohibetur. d percipit.
e consequitur. f percipiat. g Haec duo verba, circa has, desunt,
in antiq. h al. vel non alienandis. i Lugdun. k Burch. l 3.
decr. c. 2. d. lvo p. 3. c. 3. cap. 30. & Cap. i. eod. tit. in i. compilat. Vid.
Chalder. consil. q. hoc tit. l. Vox partium, deest in antiq. m al
Idem. Burch. l 3. c. 38. & lvo p. 16. c. 37.

a Dicitur b Vid. l. & sum hered. s. fil. l. seg. ff. de pac.
c l. vend. m. ff. ad man. c. l. eod. tit. in 3. comp. d ac-
cessione. e debent. f Alex. III. cap. 3. g possimus quod
ergo. h Qualiter dicitur causa & occasio, vide hic Pannor.
i Dicitur deest in quibusdam.